

|| כך מרכיבים גאון כדורגל ||

אמסטיט, איי.איי.פי, דוטקום איי.פי, אי.פי.טי

ארטון באלצ'י החיקוי המושלם

גם בגלל החוכמה, ההתוכננות, המודעות הגבוהה. המודעות הזאת, אגב, מכריחה אותו להיות לא-מודע. מבלבל? כך ה־NLP עובדת. "אנשים שלומדים באי מצעות NLP מודעים למגבלה של כולנו – ככל שאנחנו נחננו יודעים יותר, כך קשה לנו ללמוד דברים חדשים", מסביר גרינר. "אנחנו נוטים לחשוב בתבנית של 'היי! המשהו-חדש-לגמרייהוה הוא בריק כמו המשהו-שמוכר לנדיה-טוב'. התבנית הזאת חוסמת אותנו, וה־NLP עוזרת לשבור אותה. ארטון ניסה להיכנס למצב התודעה שהיה לו כאיש צעיר, וילמד לחקות את התנועות הטובות ביותר של שחקני הכדורגל הטובים ביותר. הוא יעשה את זה בלי להבין, ובשיטות של צפייה בשחקנים ובקטעי וידאו – שלהם במהירות שונות, התכונות, הפעלת נירוני המי ראה (mirror) וחיקוי מושלם. כך, כנגד כל הסיכויים, הדי תחשב בגילו ובקצו שלו, הוא יסגל לעצמו את היכולות של שחקן מתחיל במרמירליג'."

כושר, כוח, סיבולת, טכניקה, יוגה ופלדנקרייו. מומחה האוניברסיטה מסייעים לו בתוונה, מומחה בביוכימיה עוזר בבניית הגוף, מוכן לפיזיותרפיה מעניק לו טיפולים, בעל חברת כושר אחראי על אימוני הכוח, ובפלדנקרייו של באלצ'י מטפלות ליאורה נאסטר ומה סגל, מתלמידותיו הראשונות של משה פלדנקרייו. "זאת שיטה להכיר את עצמך דרך איך שאתה נע", מסבירות האחיות את הרלבנטי טיות של פלדנקרייו לפריקט של באלצ'י. הכדורגלן עצמו מוסיף כי השיטה היא בעצם נקודת החיבור בין האימוני הפיזי לשינוי התודעתי.

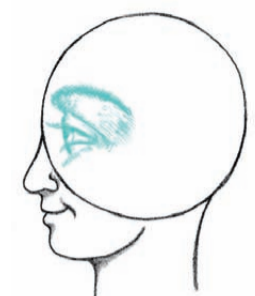
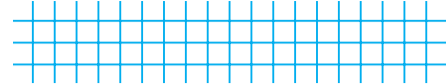
"המוח האנושי יכול להשתנות מהר מאוד", אומר באי לצי'. "לפי השיטה של ליאורה ומאיה, על ידי גירויים – שהם תנועות שונות ממה שאנחנו עושים בדרך כלל – הגוף שלנו יכול להפוך ליעיל יותר. השיטה מתבססת על תרגילים שמטרתם לגרום למוח לכתוב את עצמו מחדש, לתקשר עם עצמו מחדש. מאיה וליאורה הן פיגורות עול'

ארטון באלצ'י: "הכלים שאני עובד איתם מאפשרים ללמוד להיות גאון. מקובל להאמין שאתה לא יכול ללמוד להיות טוב בתחום מסוים אם אין לך הכישרון. כלומר, או שאתה בר מזל או שאתה לא. אני לא מסכים עם זה; אם אני אצליח זה יאפשר לכולם, לפחות ברמה הטכנית, להיות גאוניים. לנגן על פסנתר כמו רובינשטיין, לשיר כמו אריטה פרנקלין"

זו שיטה לגאונות? היא משמשת רק למצוינות, או שאני יכול להשתמש בה גם באופן חלקי, ביומיומי? "אנחנו יכולים להשתמש בשיטות להתחברות מהירה עם אנשים, מנסה לזהויר: 'מדורים בשיטה נבנו כבר במאה ה-19, ליאור ברקו, מאמן אישי שהתעמק בשנים האחרונות בחקירת התקשורת, השכנוע והדינמיקה החברתית לפי ה־NLP, מנסה להבדיל: 'מדורים בשיטה נבנו כבר במאה ה-19 וזו תחומים, מטיפול, דרך מכירות ועבודה מול קהל ועד שיפור היכולת הפיזית, כמו שבאלצ'י עושה. המהות של NLP רחבה דיה כדי להתאים לעניינים שונים – זאת שיטה של להמירה ושינוי, ועיקרה למידת הדרך שבה אדם משתמש במשאבים המוחיים והפיזיים שלו כדי להגיע למצוינות. זה הבסיס למודל שיאפשר ללמד אחרים להגיע לאותה מצוינות, מודל שישלב גם את התפקוד הפיזי וגם את אופן החשיבה של האדם – אמנות, תבניות חשיבה וכן הלאה. החילוב של הכל מאפשר להגיע למידה שהיא יותר מסתם חיקוי שטוח'."

בלאלצ'י יש דרכים משלו להסביר את העניין, פשוטות בהרבה. "אנחנו לומדים הכי טוב בלי לחשוב על זה", הוא אומר. "למשל, ילדים מבית מוויקלי לומדים לנגן מהר יותר, כי כבר מגיל צעיר הם ראו את ההורים שלהם או את האחים שלהם מנגנים או שרים. ילדים מעתיקים מהסביבה שלהם בלי פילטרים'."

השיטה: יצירת החיקוי המושלם
אם הניסוי של באלצ'י יצליח, הוא לא יהיה כדורגלן-על רגיל. לא רק בגלל הדרך, נקודת המוצא, השיטה – אלא

מתבונן על העולם החדש

שיזף רפאלי

מה פשר שיכרון הצילום

היום את כולם? התחום פורח כבר שנים, אבל בימים האחרונים נדמה כי הגיע לשיאו. כמה חברים נועצו בי השבוע, כל אחד בנפרד וללא קשר זה עם זה, בעניין קניית מצלמה דיגיטלית. כמה עיתונים שאני נוהג לקרוא התמקדו לאחרונה בצילום דיגיטלי ובמדריכים לקונה ולצלם החובב. שיטוט בין חנויות ברחבי העולם בתקופת הקניות הקודחת של ערב חג המולד הוכיח לי באופן סופי שצילום דיגיטלי נעשה בן־טוון. למה עכשיו?

משליטה. בדיקו בשביל זה הוצא הביודעם הדיגיטלי, כונן הגיבוי.

אלבומי התמונות הישנים מצביהים בבירור, והתמונות הדיגיטליות יציהבו בכוננים החיצוניים, שכבר לא מדי ברים עליהם במנוחים של ג'יגה־בייט אלא של טרה־בייט (אלפי ג'יגה־בייט). כדאי לזכור שהפורמטים של הצילום והאגיה מתיישנים מהר. מי עדיין מחזיק מקרן שקופיות, כזה שעוד עובר, שגורדה שלו לא נשרפה ושמישהו זוכר איך לטעון את המחסנית שלו? הפשפשים, וידיא מסוג BetaMax או נגן Eight-track? למי יש "פנס קסם"? או מקרנים של סרטי 8 מ"מ או סופר-8? באלבומים המצוינים שבבירורים עדיין אפשר לדרוף, כל זוג עיניים רואה יכול לצפות בתמונות שבהם. אבל קסטות של eight-track, כמו הכרטיסים המנוקבים והדיסקים של 5.25 אינץ' וסרטוני 8 מ"מ – מי ייגול עפר מעיניהם?

האינטרנט גרש אתרים ייחודיים ששזם לעזרת הציבור המצלם. פיקא סה, פליקר, יוטיוב ועשרות מתחרים אחרים מתרבים לאגור ולהציג (בחינם) את החיפוש (הינם) את אלפי התמונות והסרטונים שכל אחד מאיתנו מצלם. וגם הרשתות החברתיות עושות זאת, לכל אלו אין שום בעיית אפסון. פליקר הדיעו בתחילת החודש שבאתר יש כבר יותר מ-3 מיליארד תמונות, ופייסבוק דיווח שצאלם טיפס המספר ל-10 מיליארד תמונות. לכל אחד מאתנו יידרשו עוד 120 שנות חייהם רק כדי לראות את כל התמונות האלה, הקיימות כבר. כי מי בכלל יכול להקדיש את הזמן ותשומת לב הנדרשים לתמונות שאנחנו מוציאים לאור? הדיגיטליות של התמונות דיגני טליות (מסגרות ממוחשבות) ובעיקר המצ'יחיו אותם, והנה אנחנו בחוגים את חיננו ברמת הפרדה של מיליוני פיקסלים בכל תמונה, בעדשות הגרלה וההקטנה. הסימבוליקה הפאליאט איליו לא מסתרת כאן מאחור יר אויה תירוף, והצינורות המשתלשלים מצוואריהם של בעלי עדשות הוום פשוט מפחידים.

מאכר, שיצר תורה שלמה של כלכלה הומוניסטיית המאדירה את ההצמצמות: קטן הוא יפה. עולם הצילום הדיגיטלי דווקא אינו נשמע לציוי ההקטנה. כפי שעם מסכי המחשב, הפלאומות וה־LCD הגדול עדיין קובע, גם מתקני ההצגה של תמונות דיגני טליות (מסגרות ממוחשבות) ובעיקר המצ'יחיו אותם, והנה אנחנו בחוגים את חיננו ברמת הפרדה של מיליוני פיקסלים ובאלפי תמונות.

אבל מה עושים עם כל מה שצילמנו? בעולם הדיגיטלי מתקיים היפוך פרודוקטי מסיים, משעשע. רכבו של עולם המיד היתה שהגדול קובע. ואילו בעולם הדיגיטלי דווקא הקטן קובע. מזעור הוא שם המשחק, מי שיש לו קטן יותר, יוצא יותר גבר. מי שיש לו כונן קשיח בגודל של

מרום/ שיזף רפאלי הוא ראש בית הספר לניהול והמרכז לחקר חברת המידע באוניברסיטת חיפה. sheizaf.rafaeli@net

"זה היה מוזר לשמוע את הגיבור שלך נותן לך דעה שלגמרי נוגדת את שלך. או אמרתי לו: 'ארסן, אני אהב אותך, אבל אני הולך להוכיח שאתה טועה'". קולות אחרים (קצת) יותר מעוררים. מאט לה טיסייה, מהכדורגלנים האנגליים הכישרוניים בכל הזמנים ומי שמכונה Le God, אמר ל־BBC: "אני מכיר הרבה מאוד שחקנים שלא היה להם כישרון, אבל הם השקיעו שעות באימון והיו כל כך נחושים כך שהיתה להם קריירה טובה. כן, אפשר ללמוד כישרון. אין ספק בקשר לזה". יאן פורטפילט, ששיחק בנבחרת האגדית של הולנד למנדריאל 1978 ומנהל כיום את סאות'המפטון, הוסיף באתה כתבה: "אם אתה מאמין בזה, אז צריך ללכת על זה". אחר כך הוסיפו שניהם שהם לא מאמינים שבאלצ'י יגיע לפרמיירליג.

המהפכה: הצלחה חשנה את העולם

האימונים המפרכים, המאמנים הספקנים והעתידי המער רפל הם לא הקשיים היחידים של באלצ'י. הניסוי שלו הוא פרויקט יקר מאוד, ובאלצ'י שקוע בו במשרה מלאה. הטי פולים, התרגולים והתזונה עולים כסף, גם האמנים העי סקיים, הוצנן וחברת המיתוג. הוא מגייס מיומן מפה ומש, למשל באמצעות טרט העודה על הפרייקט, שהוא מתכוון למכור לשידור; ובאמצעות האתר שלו thebeautifulaim.com ("אם צריך כל עזרה אפשרית, גם מישאל. זה יהיה מאוד נחמד אם תכתוב שאני צריך עזרה"). "אם אני הופך באמת לשחקן פרמיירליג אני מכסה את כל ההוצאות בחודש אחי", הוא צוחק. "אבל בעיקרון המר מחים עובדים איתי בחינם. לקחתי הלוואות מחברים כי הם מאמינים בי, ואם נכח להוכיח שהשיטה שלי עובדת, אפשר יהיה למכור אותה לקבוצות". לא רק לקבוצות. אם היא עובדת אתה יכול להפוך כל אחד לבל דבר.

"כן, הכלים שאני עובד איתם מאפשרים לנו ללמוד להיות גאונים. מקובל להאמין שאתה נולד כישרוני למי שהו ולא יכול ללמוד להיות טוב בתחום מסוים אם אין לך הכישרון. כלומר, או שאתה בר מזל או שאתה לא. אני לא מסכים עם זה; אם אני אצליח זה יאפשר לכולם, לפחות ברמה הטכנית, להיות גאוניים. לנגן על פסנתר כמו רובינשטיין, לשיר כמו אריטה פרנקלין'."

אבל יש דברים שאי אפשר לחקות; אישיות, למשל. "זה נכון, הרבה מהאישיות של האדם נכנסת לגאונות שלו. לא כולם יכולים להיות ליאו מסי, אבל כולם יכולים ללמוד להיות כמוהו'."

וז'ד גרינר כבר מייחל לניסוי המושלם: "אם הוא באמת יצליח בזה, זה ישנה לחלוטין את כל המחשבה שלנו לגבי ילדים והצלחה ברמה הגבוהה ביותר – לא רק בסי פורט אלא בכל ענף אחר'."

ouriel.daskal@calcalist.co.il

צילום: ששטרמן